

EUROPA-PARLAMENTET

Udvalget for Andragender

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 1128/2012 af L. A., armensk/russisk statsborger, om påstået forskelsbehandling og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

Sammendrag

Andrageren er af armensk/russisk oprindelse og gift med en tysk/græsk EU-statsborger. Hun hævder, at hun er blevet offer for obstruktion og diskrimination fra de tyske myndigheders side, hvilket har betydet, at hun kun med stort besvær var i stand til at få opholdstilladelse i Tyskland, at hendes forældre ikke kunne få udstedt et visum for at hjælpe hende midlertidigt med at passe hendes barn, at hendes doktorgrad, som hun erhvervede i Letland, ikke anerkendes i Tyskland, og at hun har lidt under mobning på arbejdspladsen. Andrageren mener, at hun burde have fået udstedt en opholdstilladelse straks, fordi hun havde opholdstilladelse i Grækenland – hvor hun og hendes mand boede, før han flyttede til Tyskland – og fordi hun er gift med en EU-borger, der har benyttet sig af sin ret til fri bevægelighed inden for EU. Hun mener også, at hendes faglige kvalifikationer bør anerkendes i Tyskland, fordi de blev anerkendt i Grækenland, hvor hun arbejdede som læge.

Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 20. december 2012). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

Kommissionens svar, modtaget den 27. marts 2013

Andrager, der er en tredjelandstatsborger gift med en unionsborger med både tysk og græsk nationalitet, klager over de vanskeligheder, som hun er stødt på i forbindelse med anmodning om a) opholdstilladelse i Tyskland
opholdstilladelse for hendes forældre, der er tredjelandstatsborgere i Tyskland, og

CM\1048197DA.doc

PE508.142v02-00

anerkendelsen af hendes faglige kvalifikationer i Tyskland

Ifølge klageren har unionsborgeren og hans familie boet i Grækenland i et ikke nærmere defineret tidsrum.

Kommissionens bemærkninger

Problemet vedrørende andragerens opholdstilladelse

Af artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fremgår det, at ”*enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil*”.

I den forbindelse fastsættes der i direktiv 2004/38 betingelserne for udøvelse af retten til fri bevægelighed og ophold i medlemsstaterne for unionsborgere og deres familiemedlemmer og unionsborgeres rettigheder.

I henhold til artikel 7 i direktiv 2004/38/EF har unionsborgeren og dennes familiemedlemmer ret til at opholde sig på en anden medlemsstats område i mere end tre måneder, hvis unionsborgeren er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i værtsmedlemsstaten, eller hvis unionsborgeren råder over tilstrækkelige midler til sig selv og sine familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, og de er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten.

Ifølge artikel 3 i direktiv 2004/38 finder direktivet dog udelukkende anvendelse på unionsborgere, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger.

Ifølge andrageren har de tyske myndigheder anført, at hendes rettigheder skal vurderes i henhold til tysk ret uden hensyntagen til EU-retten, eftersom hendes mand har tysk statsborgerskab ud over det græske statsborgerskab.

Det fremgår imidlertid af Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-370/90, Singh, at

”En statsborger i en medlemsstat kunne opgive at forlade sit oprindelsesland for i en anden medlemsstat at udøve en lønnet beskæftigelse eller en selvstændig erhvervsvirksomhed i traktatens forstand, såfremt vedkommende ikke ved en tilbagevenden til den medlemsstat, hvori han eller hun er statsborger, med henblik på at udøve en lønnet beskæftigelse eller en selvstændig erhvervsvirksomhed er underlagt vilkår med hensyn til indrejse og ophold, der er mindst lige så fordelagtige som dem, vedkommende i henhold til traktaten eller den afledte ret har krav på i en anden medlemsstat.

En statsborger i en medlemsstat kunne navnlig opgive noget sådant, såfremt ikke også hans eller hendes ægtefælle og børn havde tilladelse til at indrejse og tage ophold i medlemsstaten på vilkår, der er mindst lige så fordelagtige som dem, sådanne personer i henhold til fællesskabsretten har krav på i en anden medlemsstat.”

De tyske myndigheder skal derfor behandle andragerens ægtefælle som en statsborger, der vender tilbage i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, og give andrageren og hendes ægtefælles de samme rettigheder til at udøve retten til fri bevægelighed, som en unionsborger og dennes ægtefælles har krav på i henhold til EU-retten.

Kommissionen er villig til at kontakte de tyske myndigheder i forbindelse med dette spørgsmål og vil derfor gerne anmode andrageren om tilladelse til at afsløre hendes identitet til de tyske myndigheder.

Problemet vedrørende opholdstilladelse for andragerens forældre:

I artikel 2 i direktiv 2004/38/EF defineres de "familiemedlemmer" til en unionsborger, som har rettigheder i henhold til direktivet. Ifølge artikel 2 i direktiv 2004/38/EF er det kun "direkte efterkommere", der er omfattet af definitionen af familiemedlemmer til en unionsborger.

Andrageren har ikke oplyst, om der er anmodet om opholdstilladelse for hendes forældre på grund af deres afhængighed af hende og hendes ægtefælle. Udstedelse af en opholdstilladelse til andragerens forældre falder derfor uden for anvendelsesområdet for direktiv 2004/38/EF og henhører under den pågældende medlemsstats enekompetence.

Problemet vedrørende anerkendelse af andragerens faglige kvalifikationer:

Ud fra de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed, lader det til, at andragerens kvalifikationer inden for almen medicin blev erhvervet i Letland. Andrageren har haft problemer i forbindelse med anmodningen om at få anerkendt sine kvalifikationer i Tyskland. Direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer gælder for statsborgere i en medlemsstat, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv i en anden medlemsstat end den, hvor de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Direktivet finder endvidere anvendelse på statsborgere fra tredjelande, som er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed inden for Den Europæiske Union i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF.

Det ser derfor ud til, at de tyske kompetente myndigheder bør anvende direktiv 2005/36/EF, når der træffes beslutning om andragerens ansøgning om anerkendelse af hendes eksamensbevis for afslutningen af den medicinske grunduddannelse. Såfremt andragerens lettiske kvalifikationer opfylder de harmoniserede mindstekrav til uddannelse i artikel 24 i direktiv 2005/36/EF, og titlen er opført på listen i bilag V, punkt 5.1.1., kan hun være omfattet af den automatiske anerkendelse af hendes kvalifikationer. I modsat fald finder den generelle ordning anvendelse, hvor de tyske myndigheder kan sammenligne den uddannelse, der er gennemført i Letland, med de tyske krav. Såfremt uddannelsen er væsentlig forskellig fra uddannelsen i Tyskland, kan de tyske myndigheder kræve, at der gennemføres udligningsforanstaltninger inden uddannelsen anerkendes.

Andrageren kan indhente yderligere oplysninger og bistand fra de tyske nationale kontaktpunkter, som er nærmere beskrevet på følgende websted:

Konklusion

Kommissionen vil gerne anmode andrageren om tilladelse til at afsløre hende og hendes ægtefælles identitet til de tyske myndigheder for at være i stand til at indhente yderligere

oplysninger vedrørende udstedelse af hendes opholdstilladelse og hendes ægtefælles rettigheder som EU-borger med dobbelt statsborgerskab.

Kommissionens svar (REV), modtaget den 30. januar 2015

Andrageren skulle have et visum for at kunne rejse ind i Tyskland og modtog ikke nogen opholdstilladelse i henhold til direktiv 2004/38/EC, men fik blot en 3-årig opholdstilladelse i henhold til national lovgivning for tredjelandsstatsborgere. Behandlingen af hende er blevet godkendt af en tysk domstol, der har afvist at anvende EU-lovgivningen om fri bevægelighed på andrageren, som er tredjelandsstatsborger og gift med en person med dobbelt tysk/græsk statsborgerskab, i forbindelse med hendes flytning fra Grækenland til Tyskland. Kommissionen har derfor indledt en EU-pilot-procedure.

Andrageren mener også, at hende erhvervs kvalifikationer, som er opnået i Letland, bør anerkendes i Tyskland, fordi de er blevet anerkendt i Grækenland, hvor hun har arbejdet som læge.

Kommissionen modtog det seneste svar fra den tyske regering den 10. september 2014.

I sit svar oplyser den tyske regering, hvad angår den specifikke sag, der er omhandlet i andragendet, at den nationale domstols afgørelse ifølge dens oplysninger ikke er blevet anket. Mere generelt præsenterer den desuden de foranstaltninger, som den allerede har truffet, og de yderligere foranstaltninger, som den vil træffe for at sikre, at fremtidige sager, der ligner andragerens, vil blive afgjort i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

De tyske myndigheder er enige i Kommissionens retsopfattelse at EU-lovgivningen om fri bevægelighed finder anvendelse på grænseoverskridende situationer, herunder når en medlemsstats egne statsborgere vender tilbage til den pågældende medlemsstat efter reelt og faktisk at have benyttet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat. Den tyske visumvejledning har siden sommeren 2013 indeholdt bestemmelser, der skal sikre, at EU-lovgivningen om fri bevægelighed kan anvendes i forbindelse med indrejsevisum for ikke-EU-familiemedlemmer til en EU-borger med dobbelt statsborgerskab, hvis EU-borgeren reelt og faktisk har benyttet retten til fri bevægelighed.

Endvidere gøres Kommissionen opmærksom på, at lignende ændringer som i den tyske visumvejledning i løbet af 2015 vil blive indført i de almene administrative bestemmelser, der er knyttet til loven om fri bevægelighed. Disse ændringer vil sikre, at retten til ophold i Tyskland for sådanne familiemedlemmer er i overensstemmelse med EU-lovgivningen om fri bevægelighed, hvis EU-borgeren reelt og faktisk har benyttet retten til fri bevægelighed.

Ud fra de oplysninger, som Kommissionen har adgang til, må spørgsmålet om anerkendelse af andragerens kvalifikationer være omfattet af direktiv 2005/36/EC om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer. Andrageren har erhvervet sine erhvervmæssige kvalifikationer i en af medlemsstaterne, Letland, og derudover kan hun drage nytte af direktiv 2005/36/EF som familiemedlem til en EU-borger, jf. direktiv 2004/38/EF. Følgelig skal de tyske myndigheder behandle hendes ansøgning i overensstemmelse med direktivet.

Ifølge artikel 51, stk. 2, i direktiv 2005/36/EF skal de kompetente tyske myndigheder senest tre måneder efter forelæggelsen af en fuldt dokumenteret ansøgning træffe en begrundet afgørelse. Denne frist kan forlænges med en måned mere i de tilfælde, der henvises til i

direktivet. Afgørelsen, eller manglen på samme inden for den fastsatte frist, skal kunne påklages efter national lovgivning.

Konklusion

Det fremgår af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget som svar på den indledte EU-pilot-procedure, at Tyskland allerede har truffet foranstaltninger til at sikre, at personer med statsborgerskab i to EU-stater, der reelt og faktisk anvender deres ret til fri bevægelighed for personer, vil være omfattet af EU-lovgivningens bestemmelser om familiesammenføring i forbindelse med indrejse i Tyskland. Yderligere foranstaltninger er planlagt i 2015 i forbindelse med sådanne personers ophold i Tyskland. Dette skal sikre, at EU-lovgivningen anvendes korrekt i sager som andragerens. Kommissionen vil fortsat følge denne vigtige sag opmærksomt.

Hvis andrageren skulle møde yderligere problemer med anerkendelsen af sine erhvervs-mæssige kvalifikationer, kan hun overveje at anke de tyske myndigheders afgørelse individuelt.